

såsom båndoptagere. Men når den stenograf, som er den mest kompetente i kongeriget til at stenografere, når den person går på pension, må Folketinget ændre sin forretningsorden, sådan at Europaudvalget kan indføre båndoptagelser til referaterne i stedet for stenografer. Så det går langsomt – det er helt rigtigt – det går meget, meget langsomt, men små skridt har også ret.

I Det Radikale Venstre vil vi faktisk meget gerne have mere åbenhed ikke blot i Folketingets almindelige udvalg, men også i Europaudvalget, og det er ikke mindst på baggrund af den nys overståede Amsterdamkampagne, jeg siger sådan.

Det er rigtigt, som hr. Jacob Buksti sagde før, at Folketingets Europaudvalg er verdensberømt i hele Europa. Og vi er selv meget stolte af den konstruktion og siger, at det er et demokratisk overskud, vi har i Danmark, og at vi er så gode til at have demokratisk kontrol med vores EU-beslutninger i Danmark, fordi vi har Europaudvalget, som for hver eneste beslutning konstaterer, om der er et flertal bag ministerens mandat, ministerens stillingtagen, når han skal ned i Bruxelles og afgive beslutning på Danmarks vegne. Så langt, så godt.

Men når man under valgkampe eller kampagner kommer ud i forsamlingshusene og fortæller, at man er medlem af Folketingets Europaudvalg, så er man ikke en del af løsningen, så er man en del af problemet, for så er man medlem af et lukket udvalg, hvor folk ikke ved, hvad der foregår, og hvor det hele tiden ligger bag overskrifterne, at det er dem dernede i Bruxelles, der pålægger os at gøre noget bestemt.

Derfor ser vi fra Det Radikale Venstres side åbningen af Europaudvalgets møder som et væsentligt led i en afmystificering af EU-processen i Danmark.

Det samspil, der er mellem folketingsmedlemmerne i Europaudvalget og den minister, der skal have et mandat, eller som fremlægger en sag for første gang til den første drøftelse af en ny idé fra en kommissær, er fantastisk vigtigt for at kunne forstå samspillet mellem Folketinget og EU, og derfor synes jeg, at det ville være glimrende, hvis man lukkede meget mere op.

Jeg tør ikke håbe på, at vi kan komme så vidt som til at lukke op for al mandatgivning, medmindre ministeren ønsker dørene lukkede. Det synes jeg personlig ville være godt. Der kan være mange hensyn, der siger, at det tør man

ikke. Men den første diskussion, man har om et nyt direktivforslag, hvor der ikke skal tages stilling eller ikke findes en fælles holdning, men blot være nogle udvekslinger af meninger, vil være et væsentligt fremskridt, og det ville være godt, hvis vi fik den debat offentliggjort og fik mulighed for at få den debatteret i pressen og i offentligheden.

Vi vil meget gerne fra radikal side bidrage til at få mere åbenhed i Europaudvalgets arbejde, ingen tvivl om det.

I øvrigt kan man godt filosofere lidt over, hvor lukket det egentlig er, når der kan være helt op til 30 embedsmænd til stede i løbet af et Europaudvalgsmøde – embedsmænd fra alle de fagministerier, der har foretræde i udvalget, og embedsmænd fra Udenrigsministeriet i forbindelse med de op til 5 timer lange møder. Så lukketheden er måske alligevel ikke så stor, som vi går og bilder os selv ind.

Europaudvalget har tidligere prøvet at lukke op ved at holde flere høringer, inddrage fagudvalgene og holde pressemøder efter Europaudvalgsmøderne. Pressemødeideen havde et meget kort liv. Den var ikke særlig interessant. Det var ikke spor interessant at høre Europaudvalgets medlemmer fortælle bagefter, hvad de havde sagt, for vi ville selvfølgelig gerne have hørt rent ud direkte på stedet, hvad de faktisk sagde, da tingene blev diskuteret.

Så jeg synes, der er meget at gøre stadig væk, selv om jeg er fuldstændig klar over hr. Henning Groves beskrivelse af, at lidt efter lidt ændrer tingene sig. Vi tager også de små skridt med. Hvis vi kan være med til at bidrage til, at der kommer større åbenhed om Europaudvalgets arbejde her i Folketinget, bidrager Det Radikale Venstre af alle kræfter.

Tom Behnke (FP):

Åbenhed er jo et meget flot ord. Åbenhed er også meget vigtig, og åbenhed bliver ofte brugt som det magiske ord, når man skal prøve på at forbedre nogle ting, og det er jo ikke altid, at det er den evige sandhed.

Åbenhed er meget vigtig også i forhold til Folketingets arbejde og specielt nok i forhold til Europaudvalgets arbejde, men åbenhed er ikke uproblematisk. Der må nødvendigvis være grænser for åbenhed, åbenhed kan ikke bare være hundrede procent.

Når vi f.eks. ser på Folketingets andre udvalg, hvor der både er samråd og deputationer, debatter og drøftelser af lovforslag og beslut-